

Sverige for at se, hvordan man arbejder med gældsrådgivning der. Jeg synes, det er tankevækkende, at Sverige faktisk har lært at tage gæld alvorligt ved at kigge på Danmark og vores gældssanering. Jeg forstod det sådan, at udbygningen af tankegangen i Sverige byggede på, at man skulle undgå, at folk nåede dertil, hvor man skulle lave gældssanering, hvor man skulle eftergive gælden. Dermed var tankegangen i Sverige også, at man sparede både samfundet og kreditorerne for de udgifter, det er at eftergive, og at man sparede den enkelte for en social deroute. Det er jo ikke noget dårligt mål at have.

Så kan man selvfølgelig sige, at i Danmark rådgiver vi også, det er en del af den helt almindelige sagsbehandling i socialforvaltningen. Det har vi allerede hørt i debatten. Men når man i Sverige har lagt det i et selvstændigt organ, giver det for mig nogle fordele.

For det første bliver borgeren ikke social klient, bare fordi vedkommende søger råd, før det går helt galt. Ja, man kan få råd i sin bank og, hvis man har råd til det, hos en revisor. Men en uvildig rådgivning, som folk med lommemesmerter faktisk kan gå til, har vi ikke.

For det andet må jeg med al respekt for socialrådgivernes generalistuddannelse sige, at det er en fordel, at sådan en rådgivning faktisk bygger på kompetencer, at folk faktisk er økonomer og dermed kan give en langt mere fagligt kompetent rådgivning.

Derudover må jeg sige, at et selvstændigt organ også giver mulighed for, at de, som tjener stygt på folks gæld, faktisk også kunne få en mulighed for at være med til at finansiere en del af den risiko, de er med til at skabe. Vi så nemlig gerne, at der i dette forslag lå en medfinansiering fra alle dem, som laver de her konto- og kreditaftaler osv. Fru Margrethe Vestager var lidt inde på det i sit seneste spørgsmål. Den del vil vi meget gerne arbejde videre med under udvalgsbehandlingen, fordi vi synes, at der er en mulighed her for også at stille nogen til ansvar i den finansielle sektor.

Alt i alt er vi positive og håber, at der kan skabes flertal for en eller anden form for uafhængig gældsrådgivning. Der er så sandelig brug for det. Man behøver bare at gå ud et øjeblik i virkeligheden.

Kl. 15.00

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal allerførst beklage, at vores ordfører, fru Pia Kristensen, desværre ikke kunne være her i

dag – hun sidder i panelet i en konference – men jeg har lovet at læse talen op:

Forslaget, vi behandler i dag, er en genfremsettelse af B 152, som vi behandlede i foråret 2003. Forslagsstillerne valgte at trække forslaget tilbage efter førstebehandlingen med den begrundelse, at man ønskede en grundigere debat.

Folketingets Socialudvalg har efterfølgende været på studiebesøg i Sverige, hvor udvalget fik indblik i den svenske lovgivning på området. I Sverige er budget- og gældsrådgivning en fast institution, hvor gældsramte tilbydes gratis hjælp til at komme ud af deres gæld.

Spørgsmålet er så, om vi i Danmark skal indføre en lignende lovgivning. I DF har vi naturligvis stor forståelse for de mennesker, der af den ene eller anden grund havner i en social deroute, men grundlæggende mener vi ikke, at det skal være en offentlig opgave at udrede privates gældsproblemer.

Det offentlige skal selvfølgelig være med til at sikre, at forbrugerne får tilstrækkelige oplysninger til at træffe et bevidst valg. Dette er allerede sikret i lovgivningens oplysningskrav og den offentlige information fra bl.a. Forbrugerinformatoren.

I Danmark har vi allerede en gældspolitik. Lad mig nævne kreditaftaleloven, prismærkningsloven, konkurrenceloven. Vi har de private gældsrådgivninger, og endelig er bankerne behjælpelige med at opstille budgetter i forbindelse med lånemuligheder.

DF mener, at det er vigtigt at forebygge gældsætning. Det er vigtigt, at skolerne informerer eleverne om faren ved at stifte gæld, så de på et tidligt tidspunkt får et fornuftigt forhold til økonomien.

Det er vigtigt med informationsmæssige tiltag, og her må man sige, at Forbrugernes Hus er langt fremme, når det drejer sig om informationsindsatsen. Der er udarbejdet informationsmateriale, som er målrettet til de helt unge. Materialet er blevet brugt i undervisningen i grundskolen.

I DF mener vi, at vi allerede har en bred vifte af tilbud til gældsramte, og vi mener også, at informations- og oplysningsindsatsen er tilfredsstillende, så vi mener ikke, at der er grund til at oprette et statsligt organ.

Vi forudser, at der vil blive tale om et meget kostbart projekt. Alene i Sverige er der ansat 225 årsværk inden for budget- og gældsrådgivning. Hvis vi indfører en statslig rådgivning i Danmark, er der andre områder, der skal nedpriori-